

عنوان مقاله:

تبیین وضعیت حقوقی معاملات شوهر به قصد فرار از پرداخت مهریه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات اسلامی زنان و خانواده، دوره 6، شماره 11 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

احمد مرتاضی - استادیار گروه فقه و حقوق دانشگاه تبریز

امین سلیمان کلوانق - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه قم

حسین حاجی حسینی - دانشجوی دکتری حقوق جزاء دانشگاه خوارزمی تهران - دانش آموخته ی سطح ۳ حوزه

خلاصه مقاله:

مالکیت زوجه بر مهریه، به محض عقد ایجاد می‌شود، با این تفاوت که ملکیت وی نسبت به نصف مهر، نافذ و مستقر؛ اما نسبت به نصف دیگر، متزلزل است که با مقاربت جنسی، مستقر می‌شود. مهریه به اعتبار میزان، ملاک تعیین، شخص تعیین‌کننده و نیز زمان قابلیت مطالبه، انواع مختلفی دارد؛ اما این اختلاف، تاثیری در زمان صدق عنوان دین بر مهریه ندارد؛ چرا که مهریه به محض عقد به ملکیت زن درمی‌آید و در قالب یک دین، پرداخت آن بر ذمه شوهر واجب است، گرچه حکم به وجوب ادای آن متوقف بر مطالبه می‌شود. بر این اساس، مدت‌دار بودن و عدم تعیین آن در زمان عقد، تاثیری در به وجود آمدن رابطه دینی ندارد و فقط مقدار و زمان مطالبه آن را تغییر می‌دهد. نکته مهم آنکه، گاه شوهر به قصد فرار از پرداخت مهریه، معاملات صوری یا واقعی با دیگران انجام می‌دهد تا به واسطه آن، خود را ناتوان از پرداخت مهریه جلوه دهد. پرسش اصلی تحقیق این است که از نظر فقهی-حقوقی چه وضعیت حقوقی برای معاملات مذکور منطقی به نظر می‌رسد. فقها و حقوق‌دانان، در صحت چنین معاملاتی اختلاف نظر دارند؛ اما نتیجه پژوهش حاضر که به روش توصیفی-تحلیلی و با تکیه بر منابع کتابخانه‌ای انجام گرفته، بیانگر آن است که معاملات شوهر به قصد فرار از پرداخت مهر، اعم از اینکه واقعی باشد یا صوری، به سبب نامشروع بودن جهت معامله، باطل است. البته بطلان مذکور، در معاملات صوری شوهر، ناشی از فقدان قصد واقعی نیز می‌تواند باشد.

کلمات کلیدی:

مهریه، قصد فرار از مهریه، معامله صوری، مطالبه مهریه، معاملات شوهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1742393>

